

øvrighederne, fra hvilke Præsterne modtog den dem tilkommende Løn.

Da den i Lovforslaget indførte Ordning af Styrelsen af Præstegaardene og Præstegaardsjorderne vil medføre, at Indtægten af disse sidste vil tilfalde Præsten gennem Præstelønningskassen, er der imidlertid gjort Brud paa den stærkt centraliserede Ordning, og i Overensstemmelse med det kirkelige Udvalg har Ministeriet da fundet, at det vil være rigtigt at samle Bestyrelsen af Indtægterne, der indgaar ude i Sognene (de saakaldte Hjemmeindtægter) hos Menighedsraadene ved Dannelsen af en Præstelønningskasse i Lighed med, hvad der allerede nu er Tilfældet i de sønderjydske Landsdele. Den øvrige Del af Midlerne, Tiendekapitaler og andre Embedskapitaler saavel som Afgifter af bortsolgt Jord, forbliver derimod under Stiftsøvrighedens Styrelse i en Fællesfond for Præsteembederne.

Ligeledes gives der (i § 68) Regler om Oprettelse af en Kirkebetjeningskasse, hvori Indtægterne til Kirkebetjeningen skal indgaa, under Bestyrelse af Menighedsraadet, der udbetaler Lønninger og Honorarer.

Endelig indeholdes i § 69 Regler om Dannelse af Provstiudvalg. Disses Sammensætning er foreslaaet paa samme Maade som Provstiudvalgene i de sønderjydske Landsdele, hvilke Institutioner har virket under den midlertidige Ordning af de kirkelige Forhold i de nævnte Landsdele. Det er Tanken, at Provstiudvalgene skal overtage en væsentlig Del af det Tilsyn med Præsteembedernes økonomiske Forhold, som hidtil har været udøvet af Stiftsøvrighederne, idet Ministeriet maa finde det heldigere, at det Tilsyn med Menighedsraadenes Styre, der ikke vil kunne undværes, øves af en Myndighed, der staar Menighederne nærmere end Stiftsøvrigheden, der ikke kan være saa stedkendt som ønskeligt, ligesom det maa anses for bedre stemmende med Lovforslagets Tanke om at give Menighedsraadene en væsentlig Andel i Styrelsen af Præsteembedernes økonomiske Forhold, at Tilsynet føres af en valgt Institution fremfor af en Embedsinstitution. Endvidere er der i Lovforslaget om Vedligeholdelse af Kirker og Kirkegaarde foreslaaet tillagt Provstiudvalgene en vis Virksomhed ogsaa paa dette Omraade.

Som det fremgaar af Paragrafens nærmere Bestemmelser, vil det ses, at det er fundet rigtigt at nævne alle de Funktioner, der tænkes tillagt Provstiudvalgene, herunder ogsaa Funktioner vedrørende Kirkerne, idet det kan være oplysende at have en samlet Oversigt over Provstiudvalgenes

Virksomhedsomraade, og det vil af de nærmere Bestemmelser fremgaa, at det er Hensigten at henlægge Afgørelsen af en hel Del Sager, som tidligere har henhørt under Stiftsøvrighederne og Ministeriet, til Provstiudvalgene, der tillige skal erklære sig i Sager af økonomisk Art vedrørende Præsteembeder og Kirker, naar Afgørelsen er henlagt til Stiftsøvrigheden eller Ministeriet. Da alle Sager tidligere passerede Provsten, inden de indgik til Stiftsøvrighed eller Ministerium, indføres der ikke noget yderligere Led i Administrationen, men der sker kun Omdannelse af den tidligere Instans, som Provsten udgjorde.

Provstiudvalg tænkes ogsaa valgt i København og Frederiksberg, hvor det navnlig vil blive en Opgave for disse at beskæftige sig med Kirkernes Økonomi.

Til §§ 70—92.

I disse Paragraffer findes de almindelige Bestemmelser for Præsternes Embedsforhold svarende helt igennem til de nugældende i Lønningsloven af 1919 indeholdte.

Kun paa enkelte Punkter er der gjort Ændringer.

I § 70 er fastsat, at Ansøgningsristen skal være som Regel 3 Uger imod tidligere 4 Uger. Under de nuværende Forhold kan det ikke længere anses for nødvendigt at bevare den lange Frist af 4 Uger, der hidrører fra den Tid, da der ikke fandtes nogen Lønningslov for Præsterne, men hver Præst lønnedes med Embedets egne Indtægter.

Reglerne om Betaling for Vakancetjeneste (§ 75) er ændret i Overensstemmelse med et af det kirkelige Udvalg stillet Forslag. Den nugældende Regel om Betaling af Dagpenge har dels ikke været anvendelig i Byer, dels har den medført, at Udgifterne til Betjening under Vakanter har været uforholdsmæssig store. Det foreslaas nu, at Betalingen skal fastsættes af Ministeriet i hvert enkelt Tilfælde efter Indstilling af Biskoppen indenfor nærmere angivne Satser.

I § 81 har man genoptaget de nugældende Regler om Præsternes Forhandlingsret, idet Ministeriet ikke har ment at burde følge et af det kirkelige Udvalg stillet Forslag om denne Bestemmelses Bortfald. Efter de i den nugældende Lov herom indeholdte Regler er der givet den danske Præsteforening Anerkendelse som Indehaver af Forhandlingsretten, og Ministeriet finder, at denne Ret ikke bør betages Foreningen, saa længe den selv ønsker